

..

Úkol: **Zaměřte se na sledování interakcí učitel/ka x dítě, zvláště na jejich vzájemnou komunikaci a vyplňte pozorovací arch.** Škála: 1 - vždy, 2 – často, 3 - někdy, 4 - zřídka, 5 – nikdy.

1. Pozorovaný jev	Škála
Učitel/ka povzbuzuje a oceňuje děti.	1 2 3 4 5
Učitel/ka se zaměřuje na pozitiva u dětí. (Aničko, dnes se ti podařilo hračky uklidit).	1 2 3 4 5
Učitel/ka dává dítěti možnost volby (v jídle, v činnostech).	1 2 3 4 5
Učitel/ka nabízí dětem spoluúčast na řešení situací a konfliktů.	1 2 3 4 5
Učitel/ka vnímá a přijímá emoce dítěte. (Vím, že jsi teď smutný,...)	1 2 3 4 5
Učitel/ka srovnává děti mezi sebou.(Podívej se na Evičku, už je v postýlce).	1 2 3 4 5
Učitel/ka používá ironii a zesměšňování dětí. (Honzík se ještě nedokáže sám obléct).	1 2 3 4 5
Dává dětem možnost, aby kladly otázky.	1 2 3 4 5
Učitel/ka křičí.	1 2 3 4 5
Připomíná dětem minulé chyby, vyčítá. (Ty jsi zase běhala po třídě).	1 2 3 4 5
Oslovuje všechny děti jménem.	1 2 3 4 5
Využívá pozitivní popis (Správně sis obul přezůvky).	1 2 3 4 5
Využívá komunitního kruhu k diskusi s dětmi.	1 2 3 4 5
Je k dětem zdvořilá/ý.	1 2 3 4 5
Dětem naslouchá.	1 2 3 4 5
Dokáže se dětem omluvit.	1 2 3 4 5
Vyjadřuje svá očekávání pozitivním způsobem. (Očekávám, že Vašík zítra přijde včas).	1 2 3 4 5
Užívá nálepkování (Honza je lenoch, Katka je nevychovaná).	1 2 3 4 5
Při komunikaci s dětmi snižuje polohu a udržuje oční kontakt.	1 2 3 4 5
Upozorňuje na pravidla chování, nekárá.	1 2 3 4 5
Využívá humoru.	1 2 3 4 5

2. Obsah a forma komunikace

Pokuste se sledovat, zda učitel/ka použil/a některý z níže uvedených způsobů komunikace a aktuálně je doplňte.

1. Ty zase (vždycky, nikdy, pořád).....
2. Měl/a by sis uvědomit
3. Tohle jsi udělal/a špatně...
4. Já kvůli tobě ...
5. Nedělej to, nebo ...
6. Z tebe jednou vyrostete...
7. On je takový ...
8. Okamžitě běž a udělej...
9. Přestaň nebo
10. Vezmi si příklad z
11. Já pro tebe. .. a ty..
12. Copak ty nechceš....
13. Ty jsi ale (nešika,... šikovný chlapec, hodná holka, poslušné děti,....)

3. Pokuste se odpovědět na otázky:

Proč učitel, který využívá v komunikaci s žákem kritiku, u něj často nedosáhne cíleného chování?

(Anička se neumí slušně chovat.)

Kam vede používání negativních scénářů, proroctví. (Co z tebe bude? To se nikdy nenaučíš,...)

V čem spočívá riziko vedení dětí k poslušnosti?

Jaké mohou být důsledky používání pozitivní nálepky. (Jirka je jedničkář, vždycky všechno umí).

Moje pozorování interakce učitel x dítě:

Volná odpověď, čeho jsem si všiml/a.

Literatura:

1. CANGELOSI, J. *Strategie řízení třídy*. Praha: Portál, 1994
2. ROSENBERG, M. B. *Nenásilná komunikace*. Praha: Portál, 2016.
3. KOPŘIVA, P. a kol. *Respektovat a být respektován*. Kroměříž: Spirála, 2005.